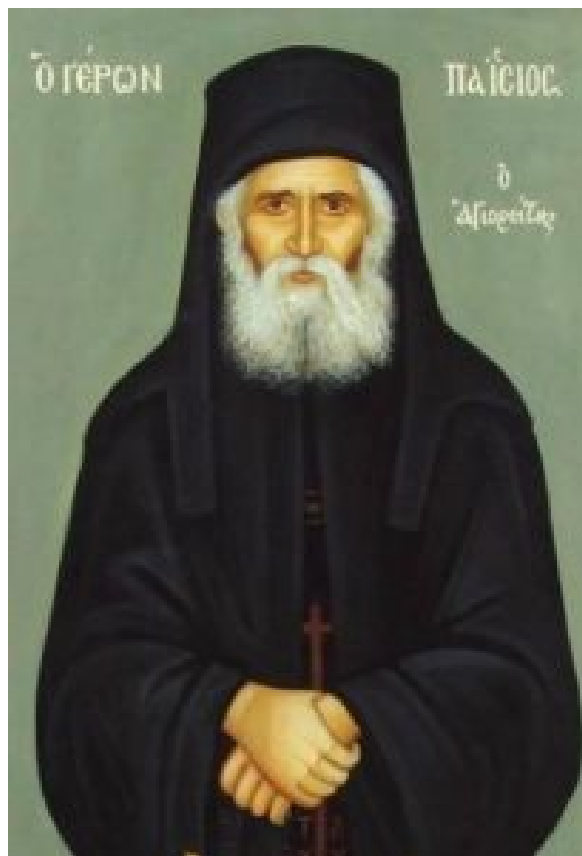

ПРЕП. ПАИСИЙ СВЕТОГОРЕЦ - 12 юли

НЕГОВОТО ПОСЛАНИЕ

Първо вярваме в Бога и после обичаме Бога и Неговия образ, човека. Вярата се усилва посредством молитвата “Усили вярата в нас”.

“До колкото съм разбрал, цялото зло идва от безверието. Когато човек не вярва в Бога, иска да изкара живота си в пиршества. Затова и се отдава на всякакъв грях”.

“Човекът трябва да схване най-дълбокия смисъл на живота, а именно, че този живот е даден, за да се приготвим за вечния. След това, както човек, който пътува, за да стигне някъде, се нуждае от един водач, така и за небесното пътуване трябва да намери един водач (духовник). После, да му бъде дадена една програма, малко четене, малко молитва, да избягва поводите за грях, и светския начин на мислене, който е най-голямото зло. Тъй че по този начин сърцето му ще е в Христа”.

“Любостно трябва да се подвизаваме да се спасим, за да не огорчим Христа. Ще ни рече Христос: “Чедо мое, Аз толкова неща сторих, за да те спася. Пролях кръвта Си и претърпях толкова страдания, а какво стори ти, за да се спасиш?”

“Всеки човек трябва да открие и да освети своето призвание. Прилежният човек, където и да се озове, било в брак, било в монашество, ще има успех”.

“Нека предпочитаме скърбите и да ги приемаме повече от радостите. Често пъти горчивото лекарство е по-добро от сладкото, понеже лекува. Истинската радост се ражда от скръбта”.

“Това, което възпрепятства човека в духовния му напредък, е, че не занимава ума си

с това, което му носи духовна полза, а с други неща”.

“Трябва да чувстваме страдание за настоящото състояние, за да можем да се молим сърдечно”.

“Днес настъпи времето да се разделят овците от козите, вярващите от невярващите. По-късно ще дойде времето, в което ще бъдем изпитани, ще претърпим и гонения заради вярата си, и тогава ще се различи медта от златото”.

“Когато някой се тревожи и страда за другите, съболезнава на другите, прави техните проблеми свои, тогава той получава мъченическа награда. Колко са щастливи хората, които всичко жертват! И проблеми нямат и лицето им сияе, защото постоянно получават божествена радост”.

“Основата на духовния живот е да мислиш за другия, а себе си да поставяш последен, да не мислиш за себе си. Когато се поставим на мястото на другия и го разберем, тогава се сродяваме с Христа”.

“Божията благодат е скъпоценно нещо. За да дойде и да обитава в човека, трябва да завари човека съгласен по дух с Бога; да е изчерпал от себе си всичко човешко. А ние искаме Божията благодат да дойде, за да ни избави от слабостите, без да водим борба. За да обитава Светият Дух в човека, е необходимо голямо себеотрицание, голямо любочестие, смирение, благородство, жертвеност. Духовният живот не е наслаждение. Христос е включил контакта, но нашите проводници са ръждясали и не приемат Божията благодат. Нека почистим проводниците си, да положим усилия да познаем себе си, да отсечем страстите си, да добием добродетели и по този начин ще ни посети благодатта на Бога”. Нему слава и власт во веки. Амин.

ДУХОВНОТО ЗАВЕЩАНИЕ НА СТАРЕЦА

Аз, монахът Паисий, според както изпитах себе си, видях, че съм нарушил всички заповеди на Господа, извърших всички грехове. Няма значение, че някои са извършени в по-лека степен, нямам никакво оправдание, понеже Господ много ме облагодетелства. Молете се Христос да ме помилва. Простете ми, и простени бъдете всички, които мислите, че сте ме огорчили.

Благодаря много и пак: молете се.

Монах Паисий

Този скъпоценен текст, написан собственоръчно от Стареца, беше намерен в “Панагуда” след неговата кончина.

Иеромонах Исаак, “ЖИВОТЪТ НА СТАРЕЦА ПАИСИЙ”

Изд. Славянобългарски манастир „Св. вмчк Георги Зограф“, Света Гора, Атон